

ция) и се прѣстори че и той самъ желае конституцията, и я даде на 12 юлий мина-

Турски кѣщи съ затулени прозорци (рѣшетки).

лата година. Споредъ конституцията, избра се Нар. Събрание, въ което попаднаха само четирма българи, но, макаръ и малцина, тѣ високо държатъ знамето на свободата и се борятъ за широки правдини на всички народности въ Отоманската Империя. Особна неустрашимостъ показва народниятъ прѣдставителъ отъ Битоля, г. Панче Доревъ, чието име се разнесе по цѣла Европа зарадъ неговитѣ смѣли думи, казани въ Събранието, за правда, за свобода и равенство на всички народи, които населяватъ Отоманската Империя.

Отъ като се прогласи конституцията, въ Турция работитѣ трѣгнаха по-добрѣ и турци и българи зеха да дишатъ по-свободно и всички се заловиха за напредъка на общото отечество. Но жестокосърдечниятъ султанъ Хамидъ, наученъ да господарува, да убива и наказва ежедневно, наученъ да пилѣе народната пара по свой кефъ, не можеше да търпи ограничението, което законътъ (за който той даде клетва, че ще го пази) му налагаше, и се опита чрѣзъ подкупъ и убийства да стане пакъ пълновластенъ и всесиленъ господаръ на Турция. Прѣди мѣсець врѣме, той устрои

бунтъ въ Цариградъ и съ помощта на не-вѣжи войници избѣ мнозина офицери изъ младотурцитѣ и други по-първи патриоти хора, стана за нѣколко дена пакъ абсолютенъ монархъ, но тоя коваренъ опитъ му изеде главата. Народътъ се подигна. Старитѣ водители на революцията пакъ се появиха на сцената. Отъ Македония и Одринско трѣгнаха цѣли полкове къмъ Цариградъ, обградиха го, прѣвзѣха го, убиха мнозина бунтовници — подържници на кървавия султанъ, хванаха робъ послѣдния, свалиха го отъ трона, пратиха го на заточение и възкачиха на прѣстола, въ съгласие съ Народното Събрание, новъ султанъ, който се нарича Мехмедъ V, и който сжщо даде клетва, че строго ще почита конституцията. И макаръ още да не е настѣпилъ пѣленъ редъ въ държавата, сѣ може да се прѣдвиди, че новиятъ султанъ и по-първитѣ хора на управлението въ Турция както и мѣстното Народно Събрание, ще разбератъ, че Турция ще заживѣе спокойно, само когато напълно се почита конституцията, сирѣчь, когато се дадатъ еднакви права на всички граждани на империята, били тѣ гърци, българи, турци, ерменци, араби и пр. . . Ние българитѣ отъ свободното българско царство ис-

Турски просякъ.

кренно желаемъ да трѣгне Турция по правия пѣтъ, защото това е въ интереса на двѣтѣ